

นกปรอดหัวโขนเคราแดง

ลักษณะ : ขนาด 20 ซม. คอสั้น ปีกสั้น หางยาว ขนด้านหลังสีน้ำตาล ขนด้านล่างของลำตัวสีขาว หัวดำ และมีหงอนยาวสีดำ แก้มขาวตัดกับจุดสีแดงข้างตาเห็นเด่นชัด มีแถบสีดำจากปากผ่านตอนล่างของแก้มถึงข้างคอ ก้นสีแดง ตัวผู้และตัวเมียมีลักษณะเหมือนกัน นกโตไม่เต็มวัย ไม่มีจุดสีแดงที่แก้ม และก้นเป็นสีชมพู

เขตแพร่กระจาย : อินเดีย ตอนใต้ของจีน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ที่อยู่อาศัย : มักพบตามป่าละเมาะ ทุ่งหญ้า ชายป่า สวนผลไม้ และพื้นที่เกษตรกรรม จากพื้นราบจนถึงระดับความสูง 1800 ม. ในป่าสะแกราชพบบริเวณทุ่งหญ้าผสมป่าปลูกด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ป่าสะแกราช

อุปนิสัย : ชอบอยู่เป็นกลุ่มตามพุ่มไม้เตี้ย ๆ มักเกาะอยู่ตามยอดหรือกิ่งที่ยื่นออกมา จึงมองเห็นตัวได้ง่าย ขยันหากินทั้งวัน กระโดดหากินไปตามต้นไม้ได้อย่างคล่องแคล่ว กินผลไม้และแมลงเป็นอาหาร บางครั้งกินน้ำหวานของดอกไม้ ค่อนข้างเชื่อง ในบางพื้นที่สามารถปรับตัวเข้ากับคนได้เป็นอย่างดี จึงมักพบเห็นอยู่ตามบ้านเรือนและชุมชน ส่งเสียงร้องทั้งวัน เสียงร้องมีน้ำเสียงสดใส ร่าเริง ฟังดูไพเราะ จึงมีผู้นิยมนำมาเลี้ยงกันมาก โดยเฉพาะทางภาคใต้ ชาวสวนผลไม้ถือว่านกชนิดนี้เป็นศัตรูพืช เพราะมันกินผลไม้สุกเป็นอาหารหลัก เช่น กัลย มะละกอ องุ่น ท้อ แอปเปิ้ล ทำให้ชาวสวนได้รับความเสียหายมาก พอถึงฤดูผสมพันธุ์ จะแยกกันอยู่เป็นคู่ ๆ

ผสมพันธุ์ระหว่างเดือนเมษายน – กรกฎาคม ทำรังอยู่ตามง่ามไม้ รังอยู่สูงจากพื้นดิน ประมาณ 70 ซม. ถึง 1 ม. รังเป็นรูปถ้วย ทำด้วยกิ่งไม้เล็ก ๆ และใบหญ้า วางไข่ครั้งละ 2 – 3 ฟอง ใช้เวลาฟักไข่ประมาณ 14 วัน พ่อนกและแม่นกจะช่วยกันฟักไข่และเลี้ยงลูก ลูกนกเจริญเติบโตจนพร้อมที่จะบินได้ ใช้เวลาประมาณ 14 – 18 วัน

สถานภาพ : เป็นนกประจำถิ่น ในป่าสะแกราชพบได้บ่อยเฉพาะบริเวณทุ่งหญ้าผสมป่าปลูกด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ป่า

กฎหมายจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

นกปรอดหัวโขนเคราแดง

(ชื่ออื่น : นกปรอดหัวโขน, นกปรอดหัวจุก, นกกรงหัวจุก, นกพิชลิว)

Red-whiskered Bulbul

Pycnototus jocosus (Linnaeus, 1758)

Pycnonotidae

Passeriformes